

Josep Surinyac

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra al Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson. El seu interès pel repertori vocal l'ha portat a col·laborar amb reconeguts cantants d'arreu del món i actuar amb ells en diferents ciutats espanyoles i a diversos països europeus, a més d'Israel, els Estats Units i el Japó. La seva discografia més recent inclou tres CD amb música vocal de Granados, Toldrà i Schubert. Ha estat premiat en diversos concursos de cambra nacionals i internacionals, i ha estat convidat en diverses ocasions a participar com a pianista acompanyant en la Schubertiada de Vilabertran i en el Curs d'Interpretació Històrica de la Fundació "la Caixa". Actualment és el pianista del Cor de Noies del Palau de la Música Catalana que dirigeix Buia Reixach i dona classes de lied i música de cambra a l'ESMUC.

Josep Vila i Casañas

És un dels directors de cor més prestigiosos de Catalunya i de l'Estat espanyol. La seva especialitat és el repertori vocal *a cappella* i la literatura coral-orquestral de tots els temps. La intensa tasca que du a terme en l'àmbit de la direcció coral i en el terreny compositiu li ha valgut un ampli reconeixement de la crítica i el públic.

Ha estat director titular de l'Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Coro de Radiotelevisión Española, Cor Lieder Càmera i Coral Càrmina, i ha dirigit altres formacions nacionals i internacionals. Com a preparador de cor ha treballat al costat de les principals batutes del panorama internacional com D. Barenboim, D. Gatti, S. Rattle, G. Dudamel, M. Minkowski, J.C. Spinosi, R. Jacobs, L. Maazel, H. Rilling o F. Brüggen.

Com a compositor es dedica principalment a la música vocal-instrumental i és autor d'un ampli catàleg d'obres per a cors infantils i juvenils, per a cor mixt *a cappella* i per a cor i orquestra. La seva obra més recent és l'oratori *Veni Creator Spiritus*, per a quatre solistes, cor i orquestra, estrenat al Palau de la Música de Barcelona l'any 2016. Des del 2005 és professor de direcció de cor a l'ESMUC. També imparteix regularment tallers, seminaris i *masterclasses* a diverses ciutats europees i llatinoamericanes.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DL B 20651-2016

DIUMENGE, 16 D'OCTUBRE DE 2016 – 12.00 h

Cicle Cor de Cambra *Petit Palau*

Els valsos amorosos

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
(Simon Halsey, director)

Jordi Armengol i Josep Surinyac, piano
Josep Vila i Casañas, director

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Pròxim concert:

DIUMENGE, 20 DE NOVEMBRE 2016 – 12.00 h
Cicle Cor de Cambra — *Petit Palau*

El diàleg de Bach amb la música coral d'avui

Cor de Cambra del Palau
& Simon Halsey, director

D. Lang: *Little match girl passion*
J. S. Bach: *Coral "Komm, süsßer Tod", BWV 478*
K. Nystedt: *Immortal Bach*
H. Purcell: *Hear my prayer, O Lord, Z. 15*
H. Purcell – S-D. Sandström: *Hear my prayer, O Lord*

Programa

Felix Mendelssohn (1809 -1847)

Mitten wir im Leben sind, op. 23 núm. 3

Felix Mendelssohn

Herr, nun lässest du deinen Diener in Friede fahren, op. 69 núm. 1

Júlia Sesè, soprano; Mariona Llobera, contralt; Aniol Botines, tenor; Víctor Vilca, baix

Robert Schumann

Lieder ohne Worte, op. 62 (per a piano sol)

Andante espressivo

Alegro con fuoco

Robert Schumann

Robert Schumann (1810-1856)

Vier doppelchörige Gesänge, op. 141

An die Sterne

Ungewisses Licht

Zuversicht

Talismane

Maria Genís i Natàlia Casasús, sopranos; Magda Pujol i Assumpta Cumí, contralts;

Carles Prat i Josep Camós, tenors; German de la Riva, baix

Clara Schumann

Clara Schumann (1819-1886)

Drei Romanzen, op. 21 núm. 1 (per a piano sol)

Johannes Brahms

Johannes Brahms (1833-1897)

Es ist das Heil uns kommen her, op. 29 núm. 1

Johannes Brahms

Neues Liebeslieder Waltzer, op. 65

Johannes Brahms

Johannes Brahms

Johannes Brahms

Durada aproximada del concert: 64′ sense pausa

Podeu trobar els textos i les traduccions de les obres interpretades a la fitxa del concert al nostre web: www.palaumusica.cat

Comentari

Durant la primera part del segle xix sorgeix un interès creixent vers la música del passat. Felix Mendelssohn ocupa un lloc fonamental en aquest procés per la seva interpretació de la *Passió segons sant Mateu* de Bach i també pel seu redescobriment dels grans mestres de la polifonia vocal del Renaixement i del Barroc. A aquesta sensibilitat respon el *Mitten wir im Leben sind*, en què Mendelssohn assumeix l’herència de Samuel Scheidt i de J. S. Bach. A la Singakademie de Berlín, Mendelssohn va aprofundir amb Zelter l’estil contrapuntístic *alla Palestrina*, i tingué l’encert d’actualitzar i integrar a la seva personalitat individual cada nova descoberta. El motet *Herr, nun lässets du deinen Diener in Friede fahren* és la versió alemanya del *Nunc dimittis* de l’Evangeli de sant Lluç i mostra amb quina saviesa domina Mendelssohn l’estil imitatiu: les veus es desenvolupen en un flux constant...; el final, però, és un coral rítmicament homòfon.

També la música coral ocupa una part del catàleg de Schumann. Entre 1844 i 1859 el compositor valorava molt el cant coral per haver fundat un cor de veus masculines i instruït un cor mixt a Dresden. Probablement fou per a aquest cor que

va compondre els *Vier doppelchörige Gesänge* el 1849. No és fàcil trobar un model extern per a aquesta col·lecció, que transmet la imatge d’un lied individual, ple d’una sensació de calidesa i imaginació romàntica inequívocament schumannianes.

Si Mahler havia afirmat “*el meu temps vindrà*”, Brahms hauria pogut dir, com se li atribueix, “*he nascut massa tard*”. Per això senti la nostàlgia del paradís perdut del passat, sense contradicció amb el seu atavisme romàntic. Per al Brahms músic, el passat és la cançó popular, d’una banda, i *Un rèquiem alemany* i el superb motet *Es ist das Heil uns kommen her* que figura en el programa d’avui, de l’altra. En l’àmbit de la música romàntica original d’arrel popular, cal fer esment de la segona sèrie de valsos (*Neue Liebeslieder Walzer*), escrita per Brahms entre 1869 i 1864, formada per cançons populars de diversos països. Excepcionalment, el tarannà nord-alemany de Brahms es disfressa aquí en la inefable aparença d’un vienès cosmopolita.

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Biografies

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Lluís Millet, musicògraf

Inicià els estudis de piano amb V. Prunés a l’Escolania de Montserrat, on també estudià violí i orgue. Continuà els estudis de piano amb A. Attenelle a l’Escola de Música de Barcelona. El 1994 obtingué el Diploma de Recital de la Guildhall School of Music and Drama de Londres i es traslladà a Freiburg per estudiar amb V. Berzon. Ha actuat com a pianista acompanyant en festivals i auditoris del territori català. Ha acompanyat les classes de flauta de M. Martínez i de cant amb M. Dayme, R. Smith, D. Aldea i A. L. Chova, entre d’altres. Ha estat repertorista en les classes d’oboè i fagot a l’ESMUC. Es dedica a la música de cambra amb diverses formacions i als recitals amb cantants. També és professor de piano i música de cambra a l’Escola de Música de Barcelona. Des de l’any 1996 és el pianista del Cor de Cambra.